

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **C. P.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2024, č. j. OAM-706/ZA-ZA11-ZA03-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2025, č. j. 20 Az 35/2024-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce podal dne 24. 5. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 10. 2024, č. j. OAM-706/ZA-ZA11-ZA03-2024, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji zamítl.

[2] Městský soud se zabýval tvrzením žalobce, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona. Obecná tvrzení o nepříznivé ekonomické a bezpečnostní situaci v Moldavské republice nejsou azylově relevantní. Podle ustálené judikatury totiž ekonomické podmínky v zemi původu nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Ani tvrzené bezpečnostní riziko městský soud neshledal důvodným. V Moldavské republice neprobíhá žádný vnitřní ani mezinárodní ozbrojený konflikt a konflikt na Ukrajině se do Moldavska nerozšířil. Incidenty v Podněstří městský soud vyhodnotil jako ojedinělé, nikoli jako okolnosti zakládající vážné ohrožení života civilistů. Žalobcovo bydliště se navíc nenachází v Podněstří, a proto se jej tamní dění bezprostředně nedotýká. Pokud by se situace

v budoucnu změnila, mohl by žalobce využít institutu opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

[3] K obavám žalobce z nástupu do základní vojenské služby městský soud uvedl, že plnění branné povinnosti je legitimním požadavkem státu a samo o sobě nepředstavuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany. To platí i v případě, že by základní vojenská služba byla spojena s rizikem povolání do bojových akcí či pokud by její odmítnutí bylo spojeno s trestní odpovědností. Azylově relevantní by taková situace byla pouze v případě, pokud by armáda páchala válečné zločiny, zločiny proti lidskosti nebo činy, které odporují zásadám a cílům OSN. Moldavská armáda se však žádného ozbrojeného konfliktu neúčastní.

[4] Stran obecné námitky zvyšujícího se počtu vražd městský soud uvedl, že žalobce nezmínil žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že mu v této souvislosti hrozí v zemi původu nějaké reálné a konkrétní nebezpečí. Toto tvrzení nemá žádnou oporu ani v podkladech o zemi původu a žalobce sám v tomto směru žádné podklady či důkazy nepředložil. Městský soud navíc konstatoval, že v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany se neposuzuje, zda je země původu žadatele zcela bezpečná, nýbrž to, zda v ní byl žadatel pronásledován, má odůvodněný strach z pronásledování nebo mu tam hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

[5] Ani obavy z věřitele, který žalobci vyhrožoval kvůli nesplacenému dluhu, městský soud nepovažoval za azylově relevantní. Jednání věřitele nebylo motivováno žádným z důvodů taxativně uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, proto nelze hovořit o pronásledování. Ve vztahu k udělení doplňkové ochrany městský soud zdůraznil, že žalobce nevyužil možností ochrany ze strany státních orgánů. Tchyně žalobce se obrátila na policii, ta ovšem byla ve věci nečinná. Žalobce, ani jeho tchyně si na postup policie dále nestěžovali. Je zřejmé, že žalobce v zemi původu nevyužil všechny dostupné prostředky ochrany. Přitom právě jejich vyčerpání je předpokladem relevance sděleného důvodu ve smyslu § 14a odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Policie navíc vyšetřuje požár domu žalobce, což svědčí o její aktivitě.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[6] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody podřadil pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Stěžovatel namítl, že skutkový stav, z něž městský soud vyšel, nemá oporu ve spise. Rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost.

[8] Stěžovatel zopakoval, že posledním místem jeho bydliště v zemi původu byl rodinný dům ve vesnici C. N., který začátkem roku 2024 vyhořel. Stěžovatel si půjčil částku 4 000 eur s vysokým úrokem u lichváře, který mu vyhrožoval, že jej zabije, pokud dluh nesplatí. V obavě o svůj život a bezpečí rodiny si změnil příjmení, aby se tak vyhnul dalším útokům.

pokračování

[9] Stěžovatel namítl, že v Moldavské republice je nepříznivá bezpečnostní situace. Země je ohrožena v důsledku vojenské agrese Ruské federace na Ukrajině, panuje v ní katastrofální hospodářská situace, množí se případy vražd a civilní obyvatelstvo není v bezpečí. Stěžovatel poukázal na incidenty v Podněstří, kde došlo k ozbrojeným útokům a explozím, včetně střelby z granátometů na budovu ministerstva státní bezpečnosti v Tiraspolu. Došlo též k útoku na rozhlasové vysílače v Podněstří.

[10] Stěžovatel je přesvědčen, že městský soud měl na základě těchto skutečností dospět k závěru, že jsou splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Městský soud se s tvrzeními stěžovatele řádně nevypořádal, některé skutečnosti zlehčoval a jiné zcela pominul.

[11] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost, případně ji zamítl. Kasační stížnost neobsahuje žádné konkrétní úvahy, jež by nasvědčovaly tomu, že svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Žalovaný dále uvedl, že stěžovatel neprokázal žádné skutečnosti odůvodňující udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel se domáhá legalizace pobytu z ekonomických důvodů. Kasační stížnost obsahuje pouze obecně formulované a opakované námitky bez konkrétní právní argumentace.

III. Posouzení kasační stížnosti

[12] Kasační stížnost není přípustná.

[13] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[14] Jak již v minulosti NSS zdůraznil, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel tedy musí vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[15] Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a vyložit, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoli reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky

krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36, dále náleží Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, bod 17).

[16] V nynější věci NSS porovnáním stěžovatelovy kasační stížnosti a žaloby zjistil, že jde v podstatě o zcela totožný text. Jak v žalobě, tak v kasační stížnosti (první odstavec části II) stěžovatel shrnul skutečnosti, které uvedl ve správním řízení. Své kasační námitky ovšem nespojuje s konkrétními událostmi týkajícími se jeho života v zemi původu, o nichž v průběhu správního řízení vypovídal, nýbrž s obecnou situací v zemi původu, kterou označuje za důvod obav z návratu do země původu. Konkrétně jde o katastrofální ekonomickou situaci, stoupající počet vražd, absenci bezpečí pro civilní obyvatelstvo, ohrožení v souvislosti s invazí vojsk Ruské federace na Ukrajinu a obavu ze zhoršení bezpečnostní situace vzhledem k událostem v Podněstří. Tato obecná tvrzení uvedená v předposledním a posledním odstavci části II kasační stížnosti ve shodné podobě uvedl stěžovatel i v žalobě. Městský soud se s nimi podrobně vypořádal zejména v bodech 26, 27, 28 a 32 svého rozsudku. Ve vztahu ke každému z těchto obecných důvodů konkrétně vysvětlil, proč není relevantní z hlediska mezinárodní ochrany. Stěžovatel nicméně v kasační stížnosti s těmito důvody rozsudku městského soudu vůbec nepolemizuje a jen opakuje, co uvedl v žalobě, a to ve stejné míře obecnosti. Zopakování tvrzení uvedených v žalobě, která městský soud podrobně vypořádal, nelze v tomto kontextu považovat za kasační námitku, jež by směřovala proti důvodům rozsudku městského soudu. Jedná se o obdobnou situaci, jakou se NSS zabýval v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.

[17] Nad rámec toho stěžovatel v druhém a třetím odstavci části II kasační stížnosti uvedl jen to, že rozsudek je nezákonný, neboť skutkové závěry nemají oporu ve spisu, a nepřezkoumatelný. Nezákonnost je spatřována v ignorování skutkových okolností případu, když jsou objektivně dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany, takže bylo namísto vyhovět žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nepřezkoumatelnost stěžovatel spatřuje v nedostatku důvodů. Městský soud nepostupoval v souladu se zákonem, neboť se řádným způsobem nevypořádal se všemi důvody podané žádosti, které zčásti nemístně zlehčoval, zčásti ignoroval. NSS nepovažuje tato tvrzení pro jejich obecnost za řádně formulované kasační námitky. Námitka totiž musí být dostatečně konkrétní a individualizovaná, což tato tvrzení nesplňují. „*Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem*“ (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Azs 92/2005-58). Tyto závěry týkající se vymezení žalobních bodů lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti (viz rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2023, č. j. 6 As 202/2022-25). Uvedená tvrzení nejsou vzhledem k naprosté obecnosti způsobila vyvolat přezkum rozsudku městského soudu, neboť z nich nevyplývá, proč jej stěžovatel považuje za nezákonný. Není úkolem NSS, aby ve správním či soudním spise dohledával konkrétní pochybení, která by bylo možné podřadit pod výše popsané typové nezákonnosti.

pokračování

[18] NSS uzavírá, že kasační stížnost stěžovatele ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Tento nedostatek přitom nebyl kasační soud povinen odstraňovat postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (bod 13 usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63).

[19] Jelikož je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, NSS ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[20] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu